

осада, убрани му окрестности те, и по море то дохождали до пропонтида (678—687), така що то Императоръ Юстиніанъ Ринотметъ (687) длъженъ былъ самси да са отпрати противъ тяхъ съ голяма войска: една часть отъ тяхъ са покорила вольно, друга часть была побеждена, и послѣ Императора ги поселилъ въ малая Азія, въ орсіциум. Други те Славяне поселилъ Императора въ горна та Македонія, устримона: те обаче не быле подъ властни на грецы те, за това са и на имжли (приставяли) въ войска та Българска. Между това Славяни те са распространили и въ пелопониса, и во време то на Константина копронима и наследника му (726—799), сичкія пелопонисъ станалъ Славянски и варварски. Ако Копронимъ (758) и покорилъ македонски те Славяне, надяваши са така да на прати и съ други те, ако ощи и са ударжавали въ пелопониса много градове Гречески; обаче вкоро исчезала власть та на грецы те, и истіятъ Копронимъ (768) длъженъ былъ да отпрати послы кодъ князюви те Славянски за откупувани то на Грецы те, кои то бяха зети на острова имбра, Тенедоса (бошча адаси) и въ самаѳракія. Въ пѣтива та (юлджиската) книга св. Вилиболда, кой то е